

"De esse ad posse valet illatio"

Hi ha en la història política -autonòmica i estatal- més recent un precedent que hauria d'esborrar qualsevol hipotètica ombra futura de dubte envers la possibilitat que el País Valencià pugua gaudir ben aviat del Canal 33. Éns referim a la resposta parlamentària -autonòmica i estatal- al tancament dels repetidors de TV3 situats al País Valencià per ordre de l'aleshores Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, l'11 de setembre de 1989.

Sota el lema "Canal 33 al País Valencià" Acció Cultural del País Valencià (ACPV) inicia, tal i com informem en la obertura de la nostra secció de "Focus", una campanya per a la recepció del segon canal de la televisió autonòmica catalana. Una iniciativa lloable des de qualsevol punt de vista que no hauria de trobar cap entrebanc polític -autonòmic i estatal- en el camí. Una iniciativa que respon a la demanda d'un ampli sector de la societat valenciana.

Hi ha, certament, en la història política més recent -autonòmica i estatal- elements suficients per a l'optimisme. Un precedent que hauria d'esborrar qualsevol hipotètica ombra futura de dubte envers la possibilitat que el País Valencià pugua gaudir ben aviat del Canal 33. Recordem, doncs, aquesta història recent que apuntem i que garanteix l'eixamplament de l'oferta televisiva esmentada. Éns referim, òbviament, a la resposta parlamentària -autonòmica i estatal- al tancament i precintament dels repetidors de TV3 situats al País Valencià per ordre de l'aleshores Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, amb José Barrionuevo al capdavant, de l'11 de setembre de 1989, que concedia la seva freqüència a la televisió autonòmica valenciana, Canal 9. Tres mesos després, concretament el 5 de desembre d'aquell any, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya al Congrés dels Diputats presentava una proposició no de llei en Comissió d'Indústria, Obres Públiques i Serveis en què instava el govern espanyol a reconsiderar l'expedient sancionador pel qual se sol·licitava una multa de 8 milions de pessetes a ACPV per la posada en funcionament de reemissors de TV3. La proposició també sol·licitava al govern que permetera la recepció dels esmentats reemissors.

Cal recordar avui, especialment, la intervenció del diputat del Partit Popular per Barcelona Manuel Milián Mestre, en la sessió en comissió tinguda el dia 5 d'abril de 1990 amb motiu del debat sobre la dita proposta no de llei. Deia, en representació de Grup Popular, Milián Mestre: "En primer lloc, com a valencià d'origen i diputat per la província de Barcelona, entenc queestic a cavall de les dues situacions que es plantegen en aquest conflicte [...]. Existeixen o es conjuguen elements culturals, com ara els idiomàtics; elements tècnics, com l'ús i la viabilitat de les freqüències; elements legals, com la normativa existent al nostre estat; elements jurídic-administratius com els expedients sancionadors que s'han dut a terme, i elements polítics,

com ara, òbviament, la voluntat del govern d'aplicar en sentit restrictiu i literalista una legislació que no es correspon, entenem nosaltres, amb el signe dels temps [...]. Aquí val el principi metafísic *De esse ad posse valet illatio*, és a dir, allò que és pot ser [...]. D'altra banda, existeix una altra raó important, que és la simultaneïtat i la *repentització* de la informació en els processos comunicatius moderns, atès que tothom coneix el principi que diu que el món modern és una vilatge global i, per consegüent, en aquest vilatge global la comunicació es produeix de forma instantània [...]. Voldria dir que en aquest sentit és important que considerem, en primer lloc, que, segons l'article 20 de la Constitució Espanyola, es reconeix i protegeix el dret de comunicar i rebre lliurement la informació [...]. El nostre punt de vista com a grup parlamentari atén exclusivament a l'actual legalitat en funció d'uns drets legítims, d'informació plana i lliure i de comunicació oberta, [...] que tutelien, a més, les característiques culturals i d'identitat del nostre poble, la llengua del qual ha sofert en el passat innegables abusos [...]. És imprescindible que s'aclareisca l'actual situació de fet, usant els recursos tècnics a l'abast del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, per tal de possibilitar no només la reciprocitat en la captació dels canals autonòmics català i valencià en les respectives autonomies, tal i com han sol·licitat les Corts Valencianes, el Parlament Balear i el Català, així com innombrables entitats, institucions, municipis, personalitats de l'àmbit cultural valencià i català, sinó també potenciar la llibertat d'informació televisiva fins a les mateixes fronteres establertes per la tècnica [...]. Coherents amb allò manifestat prèviament pel nostre grup a la Comunitat Valenciana, com també pel nostre parlamentari Leopoldo Ortiz Climent al Parlament Europeu, el 14 de desembre de 1989, postulem la total reciprocitat de la difusió de TV3 a la Comunitat Valenciana i de Canal 9 a Catalunya, dins de l'esperit d'una televisió sense fronteres no solament nacionals, sinó autonòmiques. Creiem que la llei del mercat i no els reglaments intervencionistes són, al cap i a la fi, els qui discriminen i sancionen l'ús del dret [...]. Catalunya, València i Balears posseeixen una identitat cultural i una afinitat històrica que en cap cas poden ser coaccionades per un enteniment limitatiu de la Llei o per unes raons polítiques del govern socialista que se'ns escapen [...]."

L'arribada de Canal 33 al País Valencià hauria de ser fàcil. La pista d'aterratge està posada.